

Mezar Taşına Gülümseyen Ölüler

— prens · 27 Eylül 2018

Ne çoktun aslında!
Kapı kollarına tutunurken mi oldu bu kaza
Enkaza dönmüş hazanların güllerini/
Hangi çirkef kuyusunda harcadın
Şimdi börtü böcek ayinleri kulağında
Kulağında ardından inleyen bakışlar/
Sevdalar
Yaşamlar
Anneler
Kadınlar
Çocuklar

Doydun biliyorum;
Yüreğine kurt düşmüş
Bu insan müsveddelerinden
Sağlık harcaması bile yapmadın
Son bakışların bile kirli
Kirli ellerin...

Mezar taşına son kez gülümseyen
Ölüler gibiydi gidişin...
Gidişin kimin umurunda oldu/
Sevdaların hangi kitabın kabuğu
Ekmek attın mı bir serçeye
Yüreğini okşadın mı karıncanın
Soyuna küfredildi mi ağız dolusu
Ağız dolusu şaraplar kustun mu?
Altın ipek gömleğinin yakasına

Gittin!
Biliyorum mezhebine bir dal çıkarmadan
Saygı nöbetlerinde ellerin yaslanmadan
Bir güllü goncaya/

Şimdi;

Kurnaz yangınlarında ağla
Çalılar bağla saçlarına/

Kimin umurunda gittin
Mezarında bir dil uzamış bak

Çirkef dallarından...